

[: Svatá Anna sunce stála, :]
pekný obraz malovala.¹⁾

Kedz ho ona vymaluje,
odešle ho na galije.

Na galije, na ty bělé,
kdze Kristus Pán obeduje.²⁾

Kdzě Kristus Pán obeduje,
svatý Ján mu posluhuje.

¹⁾ Kateřina v slunci stála,
zlatem obraz malovala.

²⁾ obětuje.

7. ADAM A EVA

2330.

Od Ratiboře. (Sr. Klonov. 171)

Z ra-ju, pě-kne - ho mě - sta, z ra-ju, pě - kne - ho mě - sta, vy-hna-na jest ne - vě - sta.

[: Z raju, pěkneho města, :]
vyhnana jest něvěsta.

Ach, běda, mně nuznemu,
ach, běda straponemu.

Bys byla dobra ženka,
poslechla bys malženka.

Vandruj že Evo z raju,
už cě tu dobře znaju.

Do raje mne vic něchcu
a ja sem tam ztracil cestu.

Byla bysi se bala
rozpravky zleho hada.

Vychodzil Adam z raju,
stanul na zemskem kraju.

Tam byly dobre časy,
zlate na polich klasy.

Ach, jak sem ja bidně pad,
vida, že cě zradil had!

Puste krajiny oral,
nastojte, s plačem volal.

Nikdych němusel orać,
na voly hejsa volać.

Něhcěl sem cě zarmucić,
volil sem jabka skusić.

b) Lyrické a naučné

8. ROZJÍMÁNÍ. N. 22.

2331.

Text z Bavorova

Ach, Bo-že můj vše-mo - hu - ci, ach, Bo-že můj vše - mo - hu - ci, ra-čils mě na svět stvo-ři - ci.

[: Ach, Bože můj všemohuci, :]
račils mě na svět stvořici.

Vidzi ona smrci smutnu,
vidzi střelu přeukrutnu.

Pohledz, člověče zuchvaly,
na svu duši jsi nědbaly.

Ach, jako to polne kvici,
na ktere milo patřici.

Ach, jak ona měři po mně,
ohnivým šipem střeli do mne.

Jak sem pro tebe pracoval,
než sem cě ja z pekla pojal.

A pokud sum mlade leta,
kvici to pro mne rozkveta,
na duši se něpamata.

A jak duše z cěla vyjdzě,
to před sudce smutna půjdzě.

A tys něbyl temu vděčny,
musíš teraz v oheň věčny.

A jak přijdu stare leta,
to se duše, to se leka.

Pan ji budzě ukazovac,
ruce, nohe přebodzene,
svate boky odevřene.

Ach, Pane Ježiši Kriste,
vedz nas po te svate cescě.